

Rätten till livet

A. Hede

A. Hede
Rätten till livet
1910

Tidningen Brand #6 1910

Som offrande präster med ögat stelt
mot altarets låga riktat,
vi väntade livet förklarat helt,
ur späkningens sållkorg siktat.
Vårt läger med botfulla tårar vi blött,
och dagen vi ödde med böner,
de bannlystes stigar i sorg vi nött
som arma, förlorade söner.

Vårt radband av fingarnas grepp vart blackt
och slitet vår bönpalls bräde.
För kommande skördar vi tråget lagt
i jorden vårt tåresäde.
Och steg det en åtra i lemmar och blod,
med tuktan vi sökte den kväva,
och ungdomens trotsiga, käck mod
var straffet, vi ärvde av Eva.

Men allt, som vår nitälskan själen bjöd
att ständigt som ont försaka,
med dårande stämman förföriskt ljud
i nätternas hårda vaka.

Nu vilja vi glömma vår ånger och tukt
och rädsla, som brände och frätte,
och taga av livsglädjens röda frukt
och äta oss nöjda och mätte.

De rike ha suttit vid fyllda fat
och druckit med sina gäster,
de fattiges lågande, bittra hat
har dämpats av dogm och präster.
Nu vilja vi bryta ur sorgtunga hus,
där nöden är bänkad vid borden,
nu lyster oss stiga mot sol och ljus,
vi arma, elända på jorden.